

Deixeu que em presenti: **sóc el petit ós**
que volia deixar de ser-ho.

Diuen que els som i .

Podem medir fins a 3 d'alçada

i pesar 780 .

Hi ha vuit espècies d' arreu del .

Tots tenim la curta i les
petites i .

ÓSSOS GRANS FORTS METRES QUILOS

ÓSSOS MÓN CUA ORELLES RODONES

Amagat entre els arbres, Grancú, un ós cadell, els observava amb enveja mal dissimulada. El que donaria ell per superar la prova i poder-se'n anar al bosc, lliure, per fi, de la tutela de la seva família!

Només d'imaginar-se les aventures que hi podria viure s'estremia de goig. Però encara no estava preparat per afrontar una prova tan dura.

“O potser sí?”, es va preguntar. En escoltar-se, es va endur un bon ensurt. Es va cobrir el rostre amb les potes mentre negava amb el cap.

Va respirar fondo i va aconseguir tranquil·litzar-se. Llavors ho va pensar millor. Hi va donar voltes i més voltes, i ja no semblava pas un disbarat.

Havia escoltat atentament els consells de la mare. Sabia pescar amb les urpes. I també sabia on es podia refugiar durant la nit i a quin lloc s'havia d'aixoplugar si es desfermava una tempesta.

“Potser ja m'he tornat prou llest per passar la prova”, va pensar, il·lusionat.

—Bravo! Ja ets gran! —van exclamar tots els companys del bosc, admirats amb la facilitat que el cadell havia superat les proves.

Sense cap mena de dubte, Grancú havia demostrat que se'n podia anar a viure pel seu compte.

Encara que desitjava amb totes le seves forces que arribés aquell moment, va decidir no marxar encara. Va preferir passar la resta del dia acomiadant-se dels seus amics i d'aquell bosc on havia fet les primeres passes.